"**ఆ** చక్కని అమ్మాయి ధనవంతురాలే కాదు, చాలా విశాల హృదయం కలది కూడా. హీరో గ్రాడ్యుయేట్. పరిస్థితుల ప్రాబల్యంవల్ల హోటల్ సర్వర్‌గా చేస్తున్నాడు ఐనా అతని సంస్కారానికీ సభ్యతకీ చక్కని మాటలకీ ఆమె ముగ్ధురాలై, తొలి పరిచయంలోనే అతన్ని ప్రేమించింది. తల్లి తండ్రులనీ, సంఘాన్ని ఎదిరించి ఆదర్శ వివాహం చేసుకున్నారు వాళ్లిద్దరూ. హాయిగా—ప్రేమగా జీవించారు.'' అప్పుడే చూసి వొచ్చిన సినిమా కథ చెప్పాడు శ్రీకాంత్.

''ఐతే—కొంతవరకూ నీ కథే అన్నమాట. నువ్వూ హీరోలాగే ఉంటావు. గ్రాడ్యుయేటు వయినా విధిలేక సర్వర్‌గా చేస్తున్నావు. నీ అదృష్టం బాగుంటే—నీకూ అలాటి అవకాశం వొచ్చి—అందమయిన ధనవంతురాలు ప్రేమించి... పెళ్లి చేసుకోవచ్చు. నువ్వు అందంగా ఉంటావు. చక్కగా మాట్లాడగలవు. సభ్యతా సంస్కారాలు తెలుసు. స్పెషల్ రూమ్‌లో డ్యూటీ కనుక అలాటి అవకాశాలు ఎక్కువే కూడా. ఏ చక్కని అమ్మాయో నిన్ను ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నా

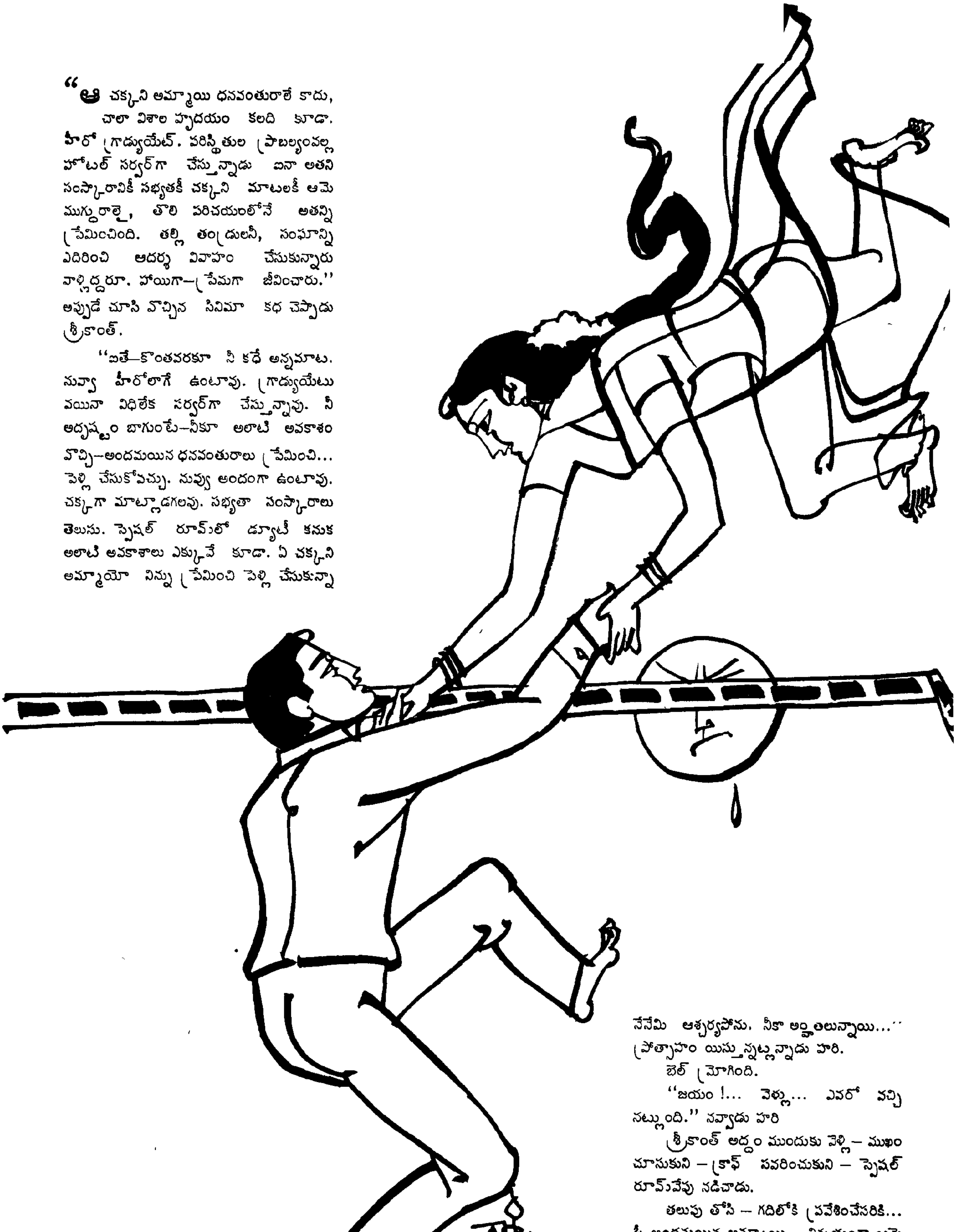

నేనేమి ఆశ్చర్యపోను. నీకా అర్హతలున్నాయి...'' ప్రోత్సాహం యిస్తున్నట్లన్నాడు హరి.

బెల్ మ్రోగింది.

''జయం !... వెళ్లు... ఎవరో వచ్చినట్లుంది.'' నవ్వాడు హరి

శ్రీకాంత్ అద్దం ముందుకు వెళ్లి— ముఖం చూసుకుని — క్రాఫ్ సవరించుకుని — స్పెషల్ రూమ్‌వేపు నడిచాడు.

తలుపు తోసి — గదిలోకి ప్రవేశించేసరికి... ఓ అందమయిన అమ్మాయి.. నిశ్చయంగా ఆమె తను ఉదయం చూసిన 'ప్రేమ పతులు' సినిమా

ప్రేమ పక్షులు

ఇచ్ఛాపురపు రామచంద్రం

లోని హీరోయిన్‌లాగే ఉంది. ఆమె ప్రక్కన — సోఫాలో... చిన్నపాప.

"యస్ మేడమ్... మీకేం కావాలి ?" కంఠంలో అభిమానమూ, ఆప్యాయతా, ఆదరమూ నింపి అడిగాడు.

ఆమె — అతని ముఖంమీంచి చూపు మరల్చుకోలేనట్లు ఒకటి రెండు క్షణాలలాగే ఉండిపోయి —

"చూడండి... మీ పేరు ?" అడిగింది కొంచెం సిగ్గుపడుతున్నట్లు.

"శ్రీకాంత్" అన్నాడతను ఆశ్చర్యాన్నణచుకుంటూ.

"నా పేరు మధురిమ...ఈమె నా చెల్లెలు ఉష. మేము సినిమానుంచి వొస్తున్నాం. చాలా అలసిపోయి... చిరాకుగా ఉంది. దయచేసి — మాకు — మంచి... చల్లని పానీయం యివ్వగలరా? శ్రీకాంత్! మిమ్మల్ని కలుసుకోడం చాలా ఆనందంగా ఉంది..." అంటూ నమస్కరించిందామె.

అతనికి ఒక్కసారి మతిపోయినట్లయింది. అంతలోనే తేరుకుని — "నమస్కారం మధురిమ గారూ, మీ పరిచయ భాగ్యం లభించడం నా అదృష్టం." అన్నాడు చేతులు జోడించి.

"ప్లీజ్. నన్ను... మధురిమ అంటే చాలు. గారూ అవీ వొద్దు..." నవ్విందామె — పేరుకి తగ్గట్లు మధురంగా.

"అలాగే... మరి... మీకేం తెమ్మంటారు? కోక్ లేదు కానీ... బాదంఖీర్ ... గ్రేప్స్... ఆరంజ్..."

"మీ యిష్టం ." అనేసిందామె — అతని యిష్టమే తన యిష్టమన్నట్లు. అది — అతనికి చాలా సంతోషం కలిగించింది. ఆమె ముందు నుంచి కదలడం అతనికెంత మాత్రమూ యిష్టం లేదు. ఆమెను చూస్తూ అలాగ యుగయుగాలుండిపోవాలనుంది. ఇంకా యింకా చూడాలని ఉంది. కాని... క్రూర విధి... సర్వర్ డ్యూటీ.

అతను మెల్లగా అడుగులు వేయసాగాడు.

"అక్కా ! అతను — మనం చూసిన సినిమాలో హీరోలా లేడూ ?"

"అచ్చంగా అలాగే ఉన్నారు శ్రీకాంత్. కాని... చూడు... ఆయన గురించి గౌరవంగా మాట్లాడ్డం నేర్చుకో. ఏకవచన ప్రయోగం మంచిదికాదు." మందలించింది మధురిమ — చెల్లెల్ని.

ఆమె మాటల కతని హృదయం పొంగిపోయింది. మధురిమ తనని హోటల్ సర్వరుగాగాక ఎంతో గౌరవంగా... స్నేహంగా చూస్తోంది!.. నిజానికి — ప్రేమగా. ఔను. తనని అండీ, గారూ అనవొద్దంది. మధురిమ అనే అనమంది. డ్రింక్ ఛాయస్ తనకే వొదిలేసింది. పరిచయం చేసుకుంది... వీటన్నిటికీ అర్థమేమిటి ?

ఆమెకోసం అతను ప్రత్యేకమయిన చల్లని రుచికరమయిన పానీయాన్ని తయారు చేయించాడు దగ్గరుండి. అందమైన — పరిశుభ్రమయిన గ్లాసుల్లో పోయించాడు. చక్కని ట్రేలో ఆ గ్లాసులమర్చి — అద్దంలో జుత్తు సవరించుకుని — ప్రేమ పక్షులు హీరో ననుకరిస్తూ — స్పెషల్ రూమ్‌లోకి నడుస్తూ — ఆ సినిమా సంభాషణలను జ్ఞాపకం తెచ్చుకోసాగాడు.

"ఈ డ్రింక్ మీ అలసటను పోగొట్టి ఆహ్లాదం కలిగించాలని ప్రత్యేకంగా — నేనే తయారుచేసి తెచ్చాను మధురిమా—జీ" అన్నాడు గ్లాసులను సున్నితంగా టేబులు మీద పెడుతూ.

"మీ అభిమానానికి చాలా సంతోషమూ, కృతజ్ఞతలూ శ్రీకాంత్ ! మీ రుణం ఎలా తీర్చుకోగలను ? " కొంచెం సిప్‌చేసి — "ఎంత బాగుందో మాటలలో చెప్పలేను. నా జీవితంలో యింతవరకూ యింత మధురమయిన పానీయం రుచి చూడలేదంటే నమ్మండి. ఇదంతా మీకు నామీద ఏర్పడిన అభిమానం కాక మరేమిటి ? " అంది మధురిమ.

ఆ మాటలకు శ్రీకాంత్ ఊహాలోకాల్లోకి వెళ్లిపోయాడు. ఈ రెండేళ్ల సర్వరు బ్రతుకులోనూ — తననిలా గౌరవించిన వాళ్లు కానీ, తియ్యగా మాట్లాడినవారు కానీ ఏ కస్టమరూ లేరు.

ఈమె — మధురిమ .. కస్టమర్ కాదు. ప్రత్యేకమయిన అమ్మాయి. తన అందాల అతిథి. అనురాగదేవత. అంతే.

"నేను— నా హృదయాన్ని మనసుని నింపి తయారుచేశాను..."

"అందుకా యిదంత మధురంగా ఉంది ! థాంక్యూ శ్రీకాంత్..మెనీమెనీ థాంక్స్. ఔనూ... మీరూ మాతోకలసి శీతల పానీయం తీసుకోరాదూ ? అలా ఐతే చాలా బాగుంటుంది "

"మీ ఆహ్వానానికీ అభిమానానికీ చాలా కృతజ్ఞతలు మధురిమా ! కాని...నేను...హోటలు నియమాలకు బందీని, బానిసని..." అన్నాడామె యిచ్చిన మహదవకాశాన్నందుకోలేని తన నిస్సహాయతకు చాలా చింతిస్తూ.

ఆమె ఒక దీర్ఘమయిన నిట్టూర్పు విడిచి —మళ్లీ పానీయం సిప్‌చేసి— "శ్రీకాంత్ ! నేనొక మాట — మనసులో దాచుకోలేక — బయటకు చెబితే - మీకు కోపం రాదుకద ? " అడిగింది మెల్లగా.

"మీ మాటలకు నాకు కోపం రావడమా! బలేవారే ... చెప్పండి...తప్పకుండా చెప్పండి. మీరేం చెప్పినా నాకు చాలా సంతోషమే." అన్నాడతను ఆత్రతతో గుండె ఆగిపోయేలా ఔతూంటే. ఆ క్షణంలోనే అతనికి—ప్రేమ పక్షులు సినిమాలో నాయికా నాయకుల మధ్య ప్రేమ యిలాగే ప్రారంభం ఔతుందని జ్ఞాపకంవొచ్చి—గుండె మరింత వేగం పెంచుకుంది.

"మీరు — నా అభిమాన హీరోలాగే ఉంటారు...ప్రేమపక్షులు చూసి వొస్తున్నాం. . అందులో...అచ్చంగా..."

శ్రీకాంత్ చిరునవ్వు నవ్వి..."అతి చక్కని అభినందన యిది. ఇది చెప్పడంలో మీకు నాపట్ల ఏర్పడిన అభిమానమే ప్రతి ఫలిస్తుంది మధురిమా! ... మరి—నేనూ—ఒక మాట ... హృదయంలో మాట . చెప్పేందుకనుమతిస్తారా, ప్లీజ్?" అన్నాడు ఆమె వంక ఆశగా చూస్తూ.

"మనం — చాలా సన్నిహితులం కాలేదూ యిప్పటికే? చెప్పండి శ్రీకాంత్. .మీ మనసు విప్పి చెప్పండి. నా దగ్గర సంకోచం అవసరం లేదు మీకు." అభయమిస్తున్నట్లే అంది.

"ప్రేమ పక్షులు—నేనూ చూశాను. ఆ హీరోయిన్ అభిమానిని నేను. కాని...యిప్పుడు... హృదయ పూర్వకంగా నిజం చెప్పెయ్యాలంటే. . మధురిమా! ... మీరు ఆమెకంటె కూడా చాలా అందమయినవారు. ఇప్పుడు . యిక...నేను...మీ అభిమానినైపోయాను. మీకు—నేనిలా అనేశానని— కోపం రాలేదు కద—" భయపడుతున్నట్లు చూశాడతను. ఆమెకి కోపం వస్తే—మానేజ్‌మెంట్‌కి ఫిర్యాదు చేస్తుంది. వాళ్లు నిజానిజాలు ఆలోచించకుండా — కస్టమరీజ్ ఆల్వేస్ రైట్ అన్న సిద్ధాంతాన్ని అక్షరాలాఅమలు జరుపుతూ— నిజానికి తప్పు ఆమెదయినా — తన ఉద్యోగం పీకేస్తారు. అప్పుడు తన బ్రతుకు ?

ఉహూ. . అలా జరగదు. మధురిమ అటువంటిదికాదు.

"కోపమా!.. మీరు తమాషాగా మాట్లాడుతారు శ్రీ ! మీరు నాకెంత మంచి కాంప్లిమెంట్ యిచ్చారని! నాకెంత ఆనందంగా ఉందో తెలుసా? నిజంగా యీ రోజు... జీవితంలో మరచిపోలేను. మీ పరిచయం... ఓహ్ !... స్ప్లెండిడ్! మీరు హోటల్ సర్వరుగాఉండదగినవారెంత మాత్రమూ కారు. మీ మాటలు — ఎంత బాగుంటాయని!"

"థాంక్యూ మధురిమా... థాంక్యూ..."

అతను నిలబడే కలలు కనేస్తున్నాడు.

"శ్రీ !... దయచేసి — బిల్లిస్తారా ?" అడిగిందామె. అంతవరకూ విసుగ్గా కూర్చున్న ఆమె చెల్లి ఉషలోకి ఒక్కసారుత్సాహంవచ్చింది.

శ్రీకాంత్‌లోకి అద్భుతమయిన ఆలోచన వొచ్చింది — యీ పరిచయాన్ని — ప్రేమగా — పెళ్లిగా — సాగదీసేందుకు.

"మధురిమా ! నాదో చిన్న అభ్యర్థన... మీరు మరోలా భావించనంటే.. నా అతిథులుగా" ప్రార్థిస్తున్నట్లే అన్నాడు.

"ప్లీజ్... అలాగ వొద్దు. కనీసం యీ సారికి... మరెప్పుడయినా..." అంది మొహమాట పడుతున్నట్లూ, మరోసారి అంగీకరిస్తానని వాగ్దానం చేస్తున్నట్లూ. ఆ మాత్రానికే అతను చాలా సంతోషించాడు. మరెప్పుడయినా అన్న మధురిమ మాట అతనిలో తక్కువ ఊహలను రేపలేదు.

లోపలకు వెళ్లి బిల్లు తెచ్చాడు ప్లేటుతో. ఆమె ఓ పది రూపాయల నోటుని విలాసంగా వేసింది బిల్లుమీద.

"వొస్తాను. మళ్లీ కలుద్దాం..." అని ఒక అందమయిన చిరునవ్వు చిందించి — చకచక వెళ్లి కారులో కూర్చుంది.

ఆరు రూపాయల బిల్లుకి నాలుగు రూపాయల టిప్ ! అంత ఉదారమయిన టిప్‌కి సంతోషించాలో... ఆమె తనకు టిప్ యివ్వడం అవమానంగా భావించి విచారించాలో తేల్చుకోలేక తెల్లమొహంవేసి ఉండిపోయాడు శ్రీకాంత్ కొంతసేపు. అప్పుడతని దృష్టిలో —

ఆమె కూర్చుని వెళ్లిన సోఫాలో మూలగా పడున్న ఆ వస్తువుమీద పడింది. అతను ఆత్రంగా దాన్నందుకున్నాడు. అది — విజిటింగ్ కార్డ్. ఆమెదే. ఐతే — దానిమీద తేదీ — టైమూ నోట్ చేసి ఉన్నాయి — బాల్‌పాయింట్ పెన్‌తో. శ్రీకాంత్ దాన్ని హృదయానికి హత్తుకుని... ముద్దు పెట్టుకుని — త్వరత్వరగా రిటైరింగ్ రూమ్‌వేపు నడవసాగాడు ఆనందంగా. మిత్రుడు హరికి — జరిగినదంతా చెప్పి— ఆ విజిటింగ్ కార్డు చూపేవరకూ అతనికి తోచలేదు.

"కథ అర్థమైపోయింది... శ్రీకాంత్ ! . నేను చెప్పినట్లే జరుగుతూందన్నమాట ! గుడ్‌లక్..." అన్నాడు హరి.

"ఏమిటి ?"

ప్రేమ పక్షులు

"ఆమె — మధురిమ — నిన్ను ప్రేమిస్తోంది."

"ఊఁ." అన్నాడు శ్రీకాంత్ సిగ్గు నటిస్తూ — ఆ విషయం తను గ్రహించినదే అన్నట్లు.

"ప్రేమలేఖకూడా వ్రాసింది — నిన్ను ఆహ్వానిస్తూ ..."

"ప్రేమలేఖా ! ఏదీ ?" ఆరాటంగా చూశాడు.

"ఇదే ... యీ విజిటింగ్ కార్డే ... గ్రహించాలేకాని దీనిలో ఎన్ని సందేశాలున్నాయని ! దీనిమీద వేసిన తేదీ యీ నాటిది ... సమయం— సాయంత్రం ఆరుగంటలు ... అంటే — ఇవాళ సాయంత్రం — ఆరుగంటలకి — విజిటింగ్ కార్డ్‌లోని అడ్రస్‌కి వొచ్చి కలుసుకోమని."

"ఆ విషయం— ముఖతః చెప్పవొచ్చుగా?"

"అలా చెప్పేస్తే ప్రేమలో తమాషా ఏముంటుంది? శ్రీకాంత్ ... ఈ ఆహ్వానాన్నందుకో. నాలుగుకి డ్యూటీ దిగిపోతావుగా... ఆమె వద్దకు వెళ్లి...మాట్లాడి... శుభవార్త తీసుకురా. మధురిమను వివాహం చేసుకుని గొప్పవాడివైపోయాక మాలాటి సామాన్యులు నీకు గుర్తుంటారో ఉండరో ?"

నవ్వేసి— తలవంచుకున్నాడు శ్రీకాంత్. తరువాత అతనికి సమయం చాలా మెల్లగా గడుస్తున్నట్లనిపించింది. నాలుగుకాగానే డ్యూటీ దిగి — తయారవడం ప్రారంభించాడు. అతని ధ్యేయం — మధురిమ అభిమాన నటుడు ప్రేమ పక్షుల హీరో...తన పోలికలు కలవాడూ ఐన ఆ హీరోలా తయారుకావాలని. అచ్చంగా ఆ హీరోలా తయారు కాగలిగానన్న తృప్తి లభించాక — ఐదున్నర ఔతూంటే ఆటోలో బయలుదేరాడు మధురిమ యింటికి.

ఆ యింటిని చూస్తూనే అతను—మధురిమ తను ఊహించిన దానికంటె ఎక్కువ ధనవంతురాలని అర్థం చేసుకున్నాడు అది అతనికి ఆనందాన్నే కలిగించింది. దర్వాన్‌కి విజిటింగ్ కార్డందించి దర్జాగా ... ఠీమాగా డ్రాయింగ్ రూమ్‌లో కూర్చున్నాడు. నిజానికది అతననుకున్నట్లు డ్రాయింగ్ రూమ్‌కానేకాదు. విజిటర్స్ రూమ్ మాత్రమే.

పది నిముషాలు గడిచాక వొచ్చింది మధురిమ. శ్రీకాంత్‌ని చూస్తూ— "మీరు?" ఎవరన్నట్లడిగింది.

వైవిధ్యంగల వ్యాసాలకు
భారతి మాసపత్రిక
చదవండి !

శ్రీకాంత్‌కి హరి మాటలు గుర్తు వచ్చాయి. 'ప్రేమంటేనే తమాషా...మధురిమ చాలా చిలిపిదానిలా ఉంది. జాగ్రత్తగా వ్యవహరిస్తే గెలుపు నీదే!'

"నేను—మీ అభిమాన సినీ హీరోని." అన్నాడు నవ్వుతూ—ఆమె తనని ఆటలు పట్టిస్తున్నందుకు తనూ బదులు చెప్పాలని.

"మీ పేరు?" కొంచెం చిరాకూ, కోపమూ ఆమె కంఠంలో.

"శ్రీకాంత్ ... మధ్యాహ్నం . హోటల్లో పరిచయం..."

"ఓ!...మీరా! ఎందుకొచ్చారు?" సూటిగా అడిగేసింది.

"మీరే రమ్మన్నారు—" అన్నాడు ఠీమాగా.

"నేనా !"

"ఊఁ. విజిటింగ్ కార్డు వొదిలి . "

"అది మీకు దొరికిందా ! ఐతే — వాలెట్ లోంచి ఏవో తీస్తున్నప్పుడు జారిపడిపోయిందన్న మాట. చూడండి...లోపల హేమంత్ ఒక్కణ్ణీ వొదిలి వచ్చాను. త్వరగా ... వెళ్లకపోతే బాగుండదు."

"హేమంత్ ఎవరు ?"

"నా వుడ్ బి"

"మధురిమా ! నేను మీ అబద్ధాలేవీ నమ్మను. నాకు తెలుసు, మీరు నన్ను ప్రేమిస్తున్నారు. నేనూ మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను." మనసులో — ధైర్యే సాహసే మధురిమా అనుకున్నాడు.

"షటప్ ... నేను నిన్ను ప్రేమించడమేమిటి ?" కోపంగా చూసింది అతనివంక.

"మరి — మధ్యాహ్నం హోటల్లో నాతో మీ చక్కని మాటలు ... ప్రియమయిన సంభాషణలు ..." కథ అడ్డం తిరుగుతూందేమో అనుకుని—జ్ఞాపకం చేశాడు.

"అదా !" ఒక్కసారి నవ్విందామె. "అది— ప్రేమ పక్షుల సినిమా ప్రభావం."

"అంటే ?"

"సర్వర్ మాత్రం మనిషి కాదూ ?... అతనితో తీయగా మాట్లాడితే నష్టమేముంది ? అసలు—మనిషి — సాధ్యమైనంతవరకూ స్నేహపూరితంగానే మాట్లాడాలి... అదే మంచిది."—

"మధురిమా !" నివ్వెరపోయాడు శ్రీకాంత్.

"ప్లీజ్. .వెళ్లండి. నేను త్వరగా వెళ్లకపోతే హేమంత్‌కి బాగుండదు." అని — యింక క్షణమయినా అక్కడ ఉండకుండా లోపలికి వెళ్లిపోయిందామె.

రోడ్డుమీదకు వొచ్చి — ఆ యింటి వేపు చూస్తూ విశ్చేష్టుడై నిలబడిపోయాడు శ్రీకాంత్.

ఒక్కసారతనికి — సినిమా వేరు, జీవితం వేరు—అనిపించింది చేదుగా. ★